

deres tilkommende Krigerkald ved at sthyde efter disse Fugle og andre Dyr, der ellers ere fredede; men dernæst maa jeg ogsaa bemærke, at der jo er mange Dyr, der ikke ere fredede ved denne Lov, og som kunne være Gjenstand for disse Dvelfer. Der er f. Ex. Drager, Skader, Kornkerker, Spurve, og naar vi blot holde os til denne ene Art, Spurvene, vil den allerede give Vedkommende rig Leilighed til Dvelfe, da den jo er i høi Grad udbredt. Forøvrigt skal jeg paa ingen Maade nægte Betydningen af, at Ungdommen tidlig øves i at omgaaes med Skydevaaben. — Forsaavidt en æret Taler (Madsen) har udtalt sig meget skarpt mod Muldvarpene, da er det jo en Enkeltthed, som vil kunne komme under nærmere Overveieelse ved Lovforslagets senere Behandling. Jeg maa tilstaae, at efter de Dplysninger, der foreligge Ministeriet, gjøre disse Dyr megen Gavn, og naar den ærede Rigsdagsmand siger, at hvor man lider af Muldvarpe, lider man ikke af disse Larver, saa forekommer det mig, at det netop aflægger et Vidnesbyrd om den Nytte, som Muldvarpene gjøre. Forøvrigt er der jo netop her samlet Mænd fra Landets forskjellige Egne, som det ikke skal nægtes kunne kjende Forhold og Omstændigheder, der maaskee kunne være oversete, og det følger jo derfor af sig selv, at der, hvis man skulde finde en eller anden Forandring i Enkeltighederne ønskelig, ikke kunde være Noget at erindre derimod. Jeg vil derfor bede for Lovven og anmode om en mild Behandling af den, saa at den ialtsald maa forundes at gaae over til anden Behandling; thi jeg troer, at den virkelig vil kunne gjøre Gavn. Det er egentlig ikke Ministeriet, der er Ophavsmand til den, men fra en Mængde forskjellige Kredse i Samfundet er der udgaaet et Ønske om at faae en saadan Lov som den foreliggende. For at imødekomme et saadant, vidt udbredt Ønske, er Regjeringen fremkommet med Lovforslaget i det andet Thing, og dette har tiltraadt det.

Kjær: Jeg skal meget villig anerkjende den høitærede Indenrigsministers gode Hensigter; jeg tvivler ingenlunde om, at han jo har høvt til Hensigt at gavne Landboerne ved Lov-

forslaget, saaledes som det foreligger. Den ærede Minister gjorde mig opmærksom paa, at jeg i mit første Foredrag havde udtalt mig temmelig stærkt om, at Brugen af Skydevaaben, naar Loven kom ud, ikke kunde blive saa almindelig som nu, og han meente, at der var Nok endnu at jage efter for det unge Mandskab, om ogsaa dette Lovforslag, der bestemmer, efter hvilke Dyr der ikke maa jages, blev vedtaget; men jeg maa gjøre den høitærede Minister opmærksom paa, at den Tid, hvor Befolkningen gjør Brug af Skydevaaben, er om Vinteren, og da er det netop endeel af de Dyr, der ere nævnte her i Forslaget, som Befolkningen og især det unge Mandskab har størst Lyst til at jage efter, især for deres Peltfies Skyld. De Dyr, der paa Grund af deres Skind meest efterstræbes, ere Grævlinge, Næve og Aldere, og det giver Folk saa meget mere Lyst til at øve sig i Brugen af Skydevaaben, naar de ved Siden af Dvelfen have Udsigt til at erholde en Indtægt. Nu veed jeg meget vel, at den høitærede Minister hertil kan svare, at der maa lægges overordentlig Vægt paa Udryddelsen af alle disse Larver, som Forslaget tilsigter at udrydde ved Hjælp af de Dyr, der skal fredes om, og jeg skal heller ikke nægte, at de af mig nævnte Dyr høre med til dem, der ere meget nyttige i saa Henseende; men jeg har heller ikke ved at fraraade at gaae ind paa det foreliggende Lovforslag dermed villet sige, at der var noget Urimeligt i den Tanke, der ligger til Grund for det; jeg har kun meent, at Gjennemførelsen af det vilde afstedkomme større Skade end Nytte, fordi jeg har den Overbeviisning, at man ikke kan trodse Naturen. Det er Naturbegivenheder, der bevirke Fremkomsten af alle disse Larver, og disse vil man ikke kunne trodse. Der faldt en Yttring fra det ærede Mæblem her tilvenstre (Madsen), som gik ud paa, at han ansaae Muldvarpene for mere skadelige end selve Larverne. Deri kan jeg ikke være ganske enig med ham, og hvis vi overhovedet skulle beholde noget af Lovforslaget, skal jeg ikke nægte, at jeg kunde være allermest tilbøielig til at stemme for Bestemmelser, hvorved der blev fredet om disse Dyr i Forbindelse med flere af de andre, der ere nævnte. Jeg har for mit personlige Ved-